

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Łowiczu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Kwiecień- Motylewska

Protokolant: Katarzyna Gałązka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 14 października 2019r., 26 listopada 2019r.

sprawy A. G., syna F. i M. zd. N., urodz. (...) w J.

oskarżonego o to, że: w okresie od czerwca 2015 roku do 22 lipca 2018 roku w Ł., woj. (...) znęcał się nad psem rasy mieszaniec - labrador poprzez niezapewnienie odpowiednich warunków zoohigienicznych właściwych dla jego gatunku, trzymanie go w warunkach rażącego zaniedbania i niechlujstwa bez wystarczającego kontaktu z opiekunem, niezapewnienie profilaktyki przeciw pasożytom i chorobom zakaźnym, niewykonywanie obowiązkowych szczepień przeciwko wściekliźnie, niezapewnienie odpowiedniego pokarmu i nieograniczonego dostępu do świeżej wody w okresie letnim przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla gatunku,

- tj. o czyn z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt

Orzeka:

1. Oskarżonego A. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt i za to, z mocy art. 35 ust. 1 cyt. Ustawy w zw. z art. 37a kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 25 (dwudziestu pięciu) złotych;
2. Na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa psa rasy mieszaniec – labrador;
3. Na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt orzeka wobec oskarżonego obowiązek uiszczenia nawiązki w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych na rzecz Stowarzyszenia (...) w Ł.;
4. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1000 (jeden tysiąc) złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych w pozostałym zakresie obciążając nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 250/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może			

<p>ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	A. G.	Oskarżonemu przypisano czyn polegający na tym, że: w okresie od czerwca 2015 roku do 27 lipca 2018 roku w Ł., woj. (...) znęcał się nad psem rasy mieszaniec-labrador poprzez niezapewnienie odpowiednich warunków zootechnicznych właściwych dla jego gatunku, trzymanie go w warunkach rażącego zaniedbania i niechlujstwa bez wystarczającego kontaktu z opiekunem, niezapewnienia profilaktyki przeciw pasożytom i chorobom zakaźnym, niewykonywanie	

		<p>obowiązkowych szczepień przeciwko wściekliznie, niezapewnienie odpowiedniego pokarmu i nieograniczonego dostępu do świeżej wody w okresie letnim przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby dla tego gatunku, tj. czyn z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W dniu roku 11 marca 2015 roku A. G. zaadoptował ze schroniska dla zwierząt w Ł. psa rasy mieszaniec labrador o imieniu N.. Pies ten został przez oskarżonego umieszczony na posesji położonej w Ł., przy ul. (...). Posesja ta była niezamieszkała. Pies nie miał odpowiedniego schronienia w postaci odpowiednio dużej ocieplonej budy. Pies miał możliwość schronienia się przed deszczem lub słońcem w piwnicy – pomieszczeniu wypełnionym gruzem, gdzie za posłanie służyły stare ubrania, dywan i kołdra. Na posesji porozrzucany był gruz, znajdowały się deski z wystającym gwoździami, potłuczone butelki, co narażało psa na ryzyko urazu, a nawet śmierci wobec faktu, że zwierzę poruszało się swobodnie po posesji.</p>	<p>Umowa adopcyjna, Wyjaśnienia oskarżonego Opinia lekarsko-weterynaryjna Zeznania świadka B. B. Zeznania świadka M. G. (1) Zeznania świadka M. G. (2) Zeznania świadka P. C. Zeznania świadka J. I. Zeznania świadka M. S.</p>	<p>Umowa adopcyjna, k. 30, Wyjaśnienia oskarżonego, k. 141 v, Opinia lekarsko-weterynaryjna, k. 46-59 Zeznania świadka B. B., k. 6,143-144 Zeznania świadka M. G. (1) k.11v, k. 18v, k.145-146 Zeznania świadka M. G. (2), k.39v,146-146v Zeznania świadka P. C., k. 36v,146v-147 Zeznania świadka J. I., k.32v,147v-148 Zeznania świadka M. S., k.22v,144-145</p>	

Takie postępowanie ze zwierzęciem, które przebywało w odosobnieniu i mające jedynie sporadyczny kontakt z opiekunem nie mogło zaspokoić jego potrzeb psychicznych i w konsekwencji pies cierpiał. Psy bowiem, traktują właściciela jako tzw. bezpieczną bazę i nawiązują relacje z właścicielem podobne do tych, jakie pojawiają się między rodzicami a dziećmi. Pies nie miał obowiązkowych szczepień przeciw wściekliźnie, nie był również odpowiednio zabezpieczony przeciwko pasożytom wewnętrznym i zewnętrznym; działka, na której przebywał pies porośnięta była gęstą roślinnością, potencjalnym rezerwuarem kleszczy co stanowi realne ryzyko wystąpienia babejszozy, tj. choroby pasożyticznej przenoszonej właśnie przez kleszcze. Pies był karmiony suchą karmą, tj. worek z suchą karmą znajdował się w piwnicy, w której pies przebywał. Pies otrzymywał też tzw. „mokrą karmę”. Woda znajdująca się w misce i garnkach nie nadawała się do picia. Pies był dokarmiany i poiony świeżą wodą przez osoby, które po sąsiedzku prowadziły restaurację. W dniu 21 lipca 2018 roku miała miejsce interwencja, w której uczestniczyli wolontariusze schroniska

dla zwierząt , przedstawiciele Stowarzyszenia (...) w Ł. oraz Towarzystwa (...) z G.. W wyniku przeprowadzonej interwencji pies został odebrany oskarżonemu i umieszczony w schronisku dla zwierząt w Ł..			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	opinia lekarsko- weterynaryjna zeznania świadka B. B. zeznania świadka M. G. (1) zeznania świadka M. G. (2) zeznania świadka P. C. zeznania świadka J. I.	Zeznania wskazanych świadków stanowią istotne źródło dowodowe w zakresie, w jakim przyczyniły się do dokonania ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Świadkowie P. C. i M. G. (2) w sposób spójny i konsekwentny wskazali	

zeznania świadka M. S.

na okoliczności, które dotyczyły wykonywanych przez nich czynności a polegających na dokarmianiu psa N., przebywającego na sąsiedniej posesji należącej do oskarżonego. Świadcowie wskazywali, iż pies był niemal codziennie dokarmiany pożywieniem pozyskiwanym z restauracji, podawana była mu również świeża woda. Pojemniki, z racji wysokiego ogrodzenia okalającego posesję, były spuszczone po sznurku. Miało to szczególnie istotne znaczenie zwłaszcza w okresie letnim, kiedy występowały wysokie temperatury.

Świadcowie B. B., M. G. (1), J. I., M. S. to świadkowie związani z organizacjami niosącymi pomoc dla zwierząt. Świadcowie brali udział w czynnościach polegających na odebraniu psa oskarżonemu. Byli obecni na posesji przy ul. (...), posiadali zatem wiedzę na temat warunków, w których przebywał pies N.: opuszczona posesja, pełna gruzu i niebezpiecznych dla zwierzęcia przedmiotów, brak schronienia w postaci dużej i ciepłej budy, wreszcie miska i garnek z zawartością zielonej, nienadającej się do picia wody. Wreszcie działania świadków spowodowały ostatecznie zainicjowanie

niniejszego postępowania. Niwa jest psem zaadoptowanym w schronisku dla zwierząt w Ł., gdzie M. G. (1) i M. S. pracują w charakterze wolontariuszy. Tak więc ich zeznania zawierają dodatkowo informacje o aktualnej kondycji przebywającej w schronisku (...). Również z zeznań świadków wynika, iż oskarżony nie interesował się psem N., odkąd ten trafił do schroniska, nie odwiedzał go. Niwa mogłaby dostać nowy dom gdyby nie to, że nadal jej właścicielem jest oskarżony.

Sporządzona dla potrzeb niniejszego postępowania opinia lekarsko-weterynaryjna stała się dla Sądu ważnym dowodem, w pełni przydatnym do dokonania ustaleń w sprawie i dokonania oceny prawno-karnej zachowania oskarżonego. Opinia jest pełna, jasna, a wysnute przez biegłą wnioski pozostają w spójności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i nie zawierają cech dowolności. W przedmiotowej opinii biegłą wskazała, iż postępowanie oskarżonego stanowiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie zwierząt, a zwłaszcza art. 6 ust. 1 pkt 10 i 19 poprzez: niezapewnienie odpowiednich warunków

		<p>zoohigienicznych właściwych dla jego gatunku, spowodowanie cierpienia psychicznego w konsekwencji braku wystarczającego kontaktu z opiekunem, dużego prawdopodobieństwa niezapewnienia profilaktyki przeciw pasożytom i chorobom zakaźnym, brak szczepień przeciw wściekliznie, niezapewnienie odpowiedniego pokarmu przez opiekuna, braku nieograniczonego dostępu do świeżej wody.</p> <p>Brak jest podstaw do kwestionowania pozostałych dowodów-nieosobowych zgromadzonych w toku prowadzonego postępowania, w tym umowy adopcji psa N., czy też dokumentu w postaci informacji o odbiorze zwierzęcia.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. G.</p> <p>zeznania świadka P. G.</p> <p>zeznania świadka M. G. (3)</p>	<p>Oskarżony w swoich wyjaśnieniach nie kwestionował ustaleń dotyczących warunków, w jakich przebywał pies N..</p>	

zeznania świadka M. G. (4)

zeznania świadka A. S. (1)

zeznania świadka A. S. (2)

zeznania świadka L. S.

Z tym, że oskarżony dowodził, iż warunki zapewnione zwierzęciu spełniały wszelkie wymogi. Oskarżony wskazywał, iż pies miał miejsce do spania; nie widział nic nagannego w tym, że było to miejsce w piwnicy wypełnionej gruzem, gdzie za legowisko służyły stare ubrania, dywan, kółdra. Oskarżony bagatelizował fakt, iż posesja była zaniedbana, znajdowały się na niej oprócz gruzu potłuczone butelki, deski z wystającymi gwoździami. Te warunki nie rodziły w ocenie oskarżonego żadnego niebezpieczeństwa dla zdrowia i życia zwierzęcia, które mogło przecież biegać „po całej posesji”. Oskarżony przyznał, iż nie był na posesji codziennie, wskazywał częstotliwość wizyt na dwie w tygodniu. Wtedy oskarżony miał zanosić psu karmę i jak należy rozumieć również uzupełniać wodę. Z tym, że w okresie letnim, częstotliwość tych wizyt nie była wystarczająca, zaś z materiału zgromadzonego w sprawie wynika, że woda znajdująca się w misce i starym garnku nie nadawała się do picia. Również wyjaśnienia oskarżonego co do wystarczającego, jego zdaniem karmienia psa pozostają w opozycji z materiałem dowodowym

w zakresie, w jakim wykazuje, że pies był dokarmiany i pojoyony przez pracowników pobliskiej restauracji. Oskarżony przyznał również, iż jest starszym człowiekiem, tak więc fizycznie, z uwagi na stan zdrowia, jego wizyty na przedmiotowej posesji były w znaczny sposób ograniczone. Zatem, zachodzi pytanie, czy oskarżony widząc swoje ograniczenia w możliwości opieki nad zwierzęciem, winien w ogóle taką opiekę sprawować. Na okoliczność sprawowania opieki nad psem zeznania składali również członkowie rodziny oskarżonego, tj. jego syn P. G. i wnukowie, tj. M. G. (3) i M. K.. Potwierdzili oni okoliczności wskazywane przez oskarżonego, podnieśli, iż brali czynny udział w opiece nad zwierzęciem. Jednakże ich rola ograniczała się w zasadzie do bytności na posesji celem dostarczenia psu pożywienia i podania wody i nie były to wizyty codzienne. Gdyby bowiem wizyty te miały miejsce co dzień, zaś opieka sprawowana w sposób należyty, to nie doszłoby zapewne do sytuacji powodującej ostatecznie odebranie psa oskarżonemu. Również okoliczność, iż pies nie był szczepiony wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego. Świadek M. K. wskazywała, że podawane były

psu „leki na robaki”, jednakże nie potrafiła wskazać nazwy tego leku, co może wydawać się niezrozumiałe wobec faktu, iż świadek z zawodu jest technikiem weterynarii. Również według jej oceny, a więc osoby posiadającej fachowe wykształcenie, sprawowanie opieki nad zwierzęciem było prawidłowe, zaś pies miał dobre warunki, zapewnione jedzenie, wodę i schronienie przed warunkami atmosferycznymi.

Zdaniem Sądu świadkowie, podobnie jak oskarżony, nie kwestionując dokonanych ustaleń dążyli do wykazania, iż zarzuty kierowane wobec oskarżonego są niezasadne.

Świadkowie A. S. (1) i A. S. (2), zamieszkujący po sąsiedzku wskazali, iż widywali oskarżonego, jak przyjeżdżał z jedzeniem dla psów (początkowo świadkowie widzieli na posesji trzy psy), wówczas częstotliwość tych wizyt to 2-3 razy w tygodniu. Świadek A. S. (1) stwierdziła, iż nigdy nie była na posesji, zaś A. S. (2) podniósł, iż był tam może jeden raz, aby zanieść worek z karmą. Raz wszedł do piwnicy, gdzie psy miały legowisko, bo pojawił się szczur. Zeznania tych świadków, choć

		<p>wiarygodne, nie miały większego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie.</p> <p>Również niewiele do sprawy wniosły zeznania świadka L. S.. Świadek do 31 maja 2018 roku pełnił funkcje koordynatora schroniska dla zwierząt w Ł.. Świadek nie kojarzy psa (...), nie pamięta również faktu adopcji tego psa przez oskarżonego.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt	
Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Odpowiedzialności karnej z art. 35 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt podlega ten, kto znęca się nad zwierzęciem. Pojęcie to jest kategoria normatywna i zgodnie z art. 6 ust. 2 Ustawy o ochronie zwierząt oznacza zadawanie lub świadome dopuszczenie do zadawania bólu lub cierpień. W judykaturze podaje się szereg			

okoliczności dotyczących postępowania ze zwierzętami, noszących cechy znęcania się. Do nich należy m.in. utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym utrzymywanie ich w stanie rażącego niechlujstwa, czy też utrzymywanie zwierzęcia bez odpowiedniego pokarmu lub wody przez okres wykraczający poza minimalne potrzeby właściwe dla gatunku. Nie budzi wątpliwości, iż w realiach niniejszej sprawy pies N. był przetrzymywany w niewłaściwych warunkach bytowania. Pies przebywał na terenie opuszczonej posesji, bez właściwego schronienia przed zjawiskami atmosferycznymi. Na terenie posesji znajdował się gruz i inne niebezpieczne przedmioty mogące spowodować co najmniej poranienie psa, jak również posesja była zarośnięta chwastami, co niosło ryzyko zachorować na choroby pasożytnicze, od kleszczowe. Pies nie posiadał wymaganych szczepień przeciw wściekliznie. Zwierzę miało również mocno ograniczony kontakt z opiekunem, co negatywnie wpływało na jego potrzeby psychiczne, a w konsekwencji powodowało cierpienie. Zwierzę nie miało zapewnionego przez

opiekuna odpowiedniego pokarmu. Przynoszenie bowiem pokarmu dwa razy w tygodniu w dużych ilościach nie spełnia wymogów prawidłowego żywienia (karma sucha wietrzeje, zaś karma „mokra” zwłaszcza w okresie letnim już po kilkunastu godzinach nie nadaje się do spożycia); również pies N. miał ograniczony dostęp do świeżej wody, co zwłaszcza jest istotne w okresie letnim. Woda znajdująca się w misce i garnku nie nadawała się do picia. Wskazać przy tym należy, iż oskarżony zapewniając psu tego rodzaju warunki działał w przekonaniu, iż są one dobre i nie widział potrzeby podejmowania żadnych działań zmierzających do ich poprawy. Zatem, działanie oskarżonego w tym zakresie nosi cechy umyślności.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	1-3		Za współmierne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu Sąd uznał karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 25 złotych, wymierzona przy zastosowaniu art. 37a kk. Wymierzona wobec oskarżonego kara grzywny

pozwole na osiągnięcie wobec oskarżonego wszystkich swoich zadań zwłaszcza w aspekcie wychowawczo-zapobiegawczych i czynić będzie poczucie sprawiedliwości. Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę uprzednią niekaralność oskarżonego.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt Sąd orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa psa rasy mieszaniec – labrador. Rozstrzygnięcie powyższe, mające charakter obligatoryjny, jest konsekwencją naruszenia przez oskarżonego obowiązujących przepisów prawnych w zakresie sprawowania opieki nad zwierzętami. Jednocześnie w ocenie Sądu powyższy środek karny pozwoli uświadomić oskarżonemu realność konsekwencji płynących z tego rodzaju zachowań oddziałując na niego wychowawczo i zapobiegawczo.

Na podstawie art. 35 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek uiszczenia nawiązki w kwocie 1000 złotych na rzecz Stowarzyszenia (...) w Ł. kierując się potrzebą wsparcia przez oskarżonego tej działalności i realnego

			oddziaływania na niego jako sprawcę przypisanego mu czynu.
5. <i>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
////////////////////////////////////	////////////////////////////////////		
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
4	Oskarżony jest rencistą, uzyskującym świadczenie w wysokości 1800 złotych.; wobec oskarżonego orzeczono karę i środek karny o charakterze finansowym W takiej sytuacji wyegzekwowanie kwoty stanowiącej		

<p>równowartość całości kosztów sądowych będzie znacznie utrudnione, a ewentualne postępowanie egzekucyjne jedynie powiększy poniesione przez Skarb Państwa wydatki.</p>	
--	--